

Arrest

nr. 128 295 van 27 augustus 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2014 heeft ingediend (bij faxpost) om bij voorlopige maatregelen de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 juli 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2014 om 10u30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die loco advocaat I. FLACHET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 december 2006 trad de moeder van de verzoekende partij in het huwelijk met de heer A.M., van Belgische nationaliteit.

Op 15 augustus 2007 diende de verzoekende partij een visumaanvraag in op grond van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) en dit in functie van haar Belgische stiefvader.

Op 28 september 2007 werd het visum gezinshereniging aan de verzoekende partij toegestaan.

De verzoekende partij kwam in België aan op 29 december 2007.

Op 25 januari 2008 diende zij een aanvraag tot vestiging in, in functie van haar Belgische stiefvader.

Op 5 februari 2009 werd zij in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 10 december 2013 bevestigde het Hof van Beroep te Brussel, het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, waarbij het huwelijk tussen de moeder van de verzoekende partij en de heer A.M. werd vernietigd.

Op 20 maart 2014 werd het beschikkend gedeelte van het arrest overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand.

Op 1 juli 2014 nam de verwerende partij de beslissing tot intrekking van het recht op vestiging ten aanzien van de moeder van de verzoekende partij. Op diezelfde dag werd ten aanzien van de moeder van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Tegen deze beslissingen diende de moeder van de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder de rolnummers 157 801 en 157 805.

Op 2 juli 2014 nam de verwerende partij de beslissing tot intrekking van het recht op verblijf in het kader van gezinshereniging ten aanzien van de verzoekende partij. Op diezelfde dag werd ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Op 20 augustus 2014 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

2. Over de voorlopige maatregelen

In haar verzoekschrift van 13 augustus 2014 houdende een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring van de beslissing van 2 juli 2014 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten zet de verzoekende partij de volgende middelen uiteen.

2.1. Enig middel

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 7, alinea 1, 2° van de vreemdelingenwet, van artikel 8 van het EVRM en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij houdt voor dat de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM zou schenden. Nu dit artikel als hogere norm boven de vreemdelingenwet primeert, zou geen bevel om het grondgebied te verlaten mogen genomen zijn door de gemachtigde. De verzoekende partij stipt aan dat zij reeds 7 jaar op het Belgisch grondgebied verblijft waardoor zij een goed uitgebouwd privéleven heeft, dat zij hier school loopt en beide landstalen spreekt.

Waar de verzoekende partij voorhoudt dat zij een goed uitgebouwd privéleven heeft, dat zij hier school zou lopen en dat zij beide landstalen zou spreken dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij geen enkel stuk voorlegt waaruit dit effectief zou blijken. Wanneer de verzoekende partij een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, is het in de eerste plaats haar taak om, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, op voldoende precieze wijze het bestaan van het door haar ingeroepen privéleven aan te tonen.

Hoe dan ook, het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is alleszins niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door artikel 8 van het EVRM, tweede lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De bestreden beslissing is zoals de verzoekende partij zelf weergeeft een gevolgbeslissing van de beslissing tot intrekking van het recht op verblijf in het kader van gezinshereniging en dit ingevolge de fraude gepleegd door haar moeder. Deze laatste beslissing streeft één van de door artikel 8 van het EVRM opgesomde mogelijke beperkingsdoeleinden na, namelijk de bescherming van de openbare orde en steunt op de absolute nietigheid van een eerder huwelijk dat afgesloten werd door de moeder van de verzoekende partij. In de Belgische rechtsorde is het instituut huwelijk van openbare orde. Nu aan de moeder van de verzoekende partij een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten werd gegeven op grond van schending van de openbare orde, is het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om ook aan de verzoekende partij, die een gezin vormt met zijn moeder een bevel te geven om het grondgebied te verlaten. De verzoekende partij toont met haar beknopt betoog "dat de tegenpartij niet tot de balansoefening, zijnde een belangenafweging, zou zijn overgegaan" niet aan dat de afweging die in de bestreden beslissing ligt besloten strijdig is met artikel 8 EVRM of dat er een wanverhouding is tussen haar belangen en de bestreden beslissing die gericht is op het beschermen van de Belgische openbare orde.

Een schending van artikel 8 van het EVRM is prima facie niet aangetoond. Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de verwerende partij geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht nemen.

Het enig middel is niet ernstig.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering waarbij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden gevraagd is ontvankelijk.

Artikel 2

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig augustus tweeduizend veertien door:

Mevr. J. CAMU,

Mevr. C. FRANSEN,

De griffier,

C. FRANSEN

rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. CAMU